

ne ønske os. Der er et stort stykke arbejde at gøre stadig væk, og der er behov for, at man også hjælper privat, og at man giver behandling i udlandet, når det bliver aktuelt.

Vi mener, at det ville være et godt signal at sende fra Folketingets side, hvis vi kunne blive enige om at sætte mere pris på det sociale ansvar, som nogle arbejdsgivere faktisk påtager sig, men som mange medarbejdere og især de lavestlønnede ikke kan takke ja til, fordi de skal betale en helt urimelig skat af det såkaldte gode, de har modtaget.

Vi håber derfor meget, at skatteministeren vil være åben for en udvidelse af den gode ordning, vi har fået for alkoholafvænnning, til også at gælde dødelige sygdomme og de rygproblemer, som sender mange ud af arbejdsmarkedet, fordi de får så mange sygedage, at de til sidst bliver fyret.

Dette er ud over at være et retfærdigt forslag også et samfundsøkonomisk fornuftigt forslag. Så nu venter vi bare på, at ministeren lader den sunde fornuft vinde indpas.

(Kort bemærkning).

Anna-Marie Hansen (S):

Jeg vil godt spørge fru Henriette Kjær, om fru Henriette Kjær synes, at det er rimeligt, at de, der ikke kan få glæde af skattefritagelsen, alligevel skal være med til at medfinansiere en sådan skattefritagelse? Det synes jeg er væsentligt at sætte spørgsmålstegn ved.

Og mener fru Henriette Kjær ikke, at det forslag, der ligger her, skaber en vis form for vilkårlighed i tilbud om behandling?

(Kort bemærkning).

Henriette Kjær (KF):

Jo, jeg synes faktisk, det er et urimeligt forslag, for jeg så helst, at denne her skattefrihed gjaldt alle sygdomme. Det har vi som sagt fremsat beslutningsforslag om tidligere, for det vil være det absolut mest retfærdige.

Så diskuterede vi med Venstre, da vi skulle fremsætte det her fremragende beslutningsforslag, fordi det er en mærkesag for os og det er noget, vi gerne vil blive ved med at diskutere, om der var muligheder for at komme igennem, hvis vi nu tog nogle udvalgte sygdomme, ligesom da vi startede med alkoholafvænnning, at vi så også tog nogle dødelige sygdomme, hvor vi jo må sige, at det er problematisk, at det offentlige ikke kan behandle disse sygdomme til tiden. Men vi tog kun de tre udvalgte, vi nu har

satset på. På hjerteområdet er der også problemer, og så de her rygproblemer, som generelt er et stort problem, og hvor folk venter så længe, at de mister deres job. O.k., sagde vi, vi prøver, om det kunne være en åbning.

Jeg kan så høre, at det kan det ikke. Så vender man argumentationen om og siger nu lige pludselig, at det er urimeligt, fordi det ikke gælder alle; men regeringspartierne vil jo heller ikke være med til at omfatte alle sygdomme, så det er jo faktisk ligegyldigt, hvad vi gør. Det er ideologi, og det er ærgerligt.

(Kort bemærkning).

Anna-Marie Hansen (S):

Mener den konservative ordfører virkelig, at det er rimeligt, at pensionister, studerende og andre, der ikke er på arbejdsmarkedet, skal være med til at finansiere skattefritagelsen for dem, der måtte være heldige at få behandlingen?

Og kan den konservative ordfører bekræfte, at arbejdsgiverens udgifter til eksempelvis sundhedsforsikring for de ansatte er fradragsberettigede for arbejdsgiveren som en driftsomkostning, og at arbejdsgiveren faktisk har mulighed for at betale skatten for medarbejderen, således at virksomheden betaler hele medarbejderens skat samtidig med betalingen for sundhedsydelsen?

(Kort bemærkning).

Henriette Kjær (KF):

For at behandle folk lige skal man behandle folk forskelligt. Sådan er det jo. Og jeg kunne også stille spørgsmålet til den socialdemokratiske ordfører, om det er rimeligt, at folk, der ikke studerer, er med til at betale til studerendes SU, til deres meget dyre uddannelse. De betaler skat, men hvad får de for deres skatte kroner? Sådan kan vi jo ikke gøre tingene op.

Det er jo det samme, der gælder her: At man selvfølgelig over sin skattebillet betaler for, at nogle kan få en behandling, for at det ikke går ud over nogle andre. Det her går jo ikke ud over nogle andre. Tværtimod betyder det, at der bliver mere plads i det offentlige system.

Men sådan er det jo, at vi kommer til at betale over vores skattebillet til nogle ting, vi ikke selv kommer til at benytte os af, og det er jo da kun ret og rimeligt. Det ville jo være et vanvittigt millimeterretfærdighedssystem, hvis vi skulle gøre alting op i, hvem der fik hvad ud af hvad.